

26.1.42.

Ljublena mi Zofija.

Ob prvih mojih vestih tega malega
pisma le najsrčnejše pozdravim, in
upam da ste prišli dobro, in da je
vse v redu. Nezanemite si tam niseru
in čemu postregu ko bi bilo treba.
Upam da bom enkrat takor srečen
da boi ti in tvoja dobra Mamma enkrat
pa huanu domov prste na obisk,
Zelim si da bi to kaj kmali bilo,
ki tisti dan naj bo naj več veselje
in radovolstvo, ne samo v naših
srkih, ampak da se bo skupno z
namo radovala in veselila, moja
uboga in ljubena Mamma.

Mi bomo pripravili jutri, tam ko ti
sem se povedal, ni treba da si v
skrbek, saj boh nas ni pozabil,
tudi si bova malo več odaljina eden

ot drugega, bo še svet bo dan
pisni ki bova svet skupaj, juri
se enkrat bo leti, bo dan prispel
tam ki bova postava narava.

le bi hkrati pisno sahasnib, po-
= tugi, saj dober bomo po Mikah
deceli, nisno tako stali, saj sta
bi le amiraj v teh krajih ostali.
jast ki bomo amiraj pisani bo
mi bo mogoci, bode trdna v ljubavi
upraj pa vse bo pravi.

Neki sta kraj ljubi Franci le ne
bo nikdar pozabili, tudi bo ne
bo sama sveta pokrika, amiraj bomo
polni lebo, si ne z telesom pa z
dušo. Najljubi pozdravi Mamu
enako leto in usih ostalih.

Sprejmi naj srčnejše pozdrave
in poljube ot mojega
ljubljenega,
Franci,